

[Oluf Pedersen.]

endnu en enkelt Rute, hvor ganske særlige Forhold talte derfor, men saadan er Forholdet desværre ikke, thi efter hvad Danmarks Rutebiforening har oplyst, er der i den Tid, Kommissionen har siddet, blevet overtaget over en Snes Ruter til. Det hele er sket i stor Hjemmelighedsfuldhed, til Trods for at det drejer sig om et offentligt Anliggende.

Det vil sige, at Statsbanerne allerede nu har overtaget omkring ved Halvdelen af de ønskede Ruter, og at Statsbanerne med den Fart, de har paa, antagelig vil have overtaget alt, hvad de ønsker, inden Rigsdagen faar Lejlighed til at tage Stilling. Det er vi som et demokratisk Parti fortørnet over, vi er Modstandere af Overtagelsen, vi har Folket med os, Rigsdagens Flertal har endogsaa udtalt sig for den private Rutebieldrift, en Dagsorden med Krav om Revision er vedtaget den 14. Marts, men alt dette har Statsbanerne — og dermed Ministeren for offentlige Arbejder — sat sig ud over. Derfor skal jeg paa min Gruppes Vegne stille følgende Forespørgsel til den højtærede Minister for offentlige Arbejder:

„Hvorfor afventer Statsbanerne ikke Kommissionsbetænkning og Rigsdagsbeslutning, som forudsat i Folketingets Dagsorden af 14. Marts d. A., forinden de bemægtiger sig de private Bilruter?“

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har til mig rettet følgende Forespørgsel;

„Hvorfor afventer Statsbanerne ikke Kommissionsbetænkning og Rigsdagsbeslutning, som forudsat i Folketingets Dagsorden af 14. Marts d. A., forinden de bemægtiger sig de private Bilruter?“

Maa jeg først bemærke, at Statsbanerne ikke bemægtiger sig nogen Bilruter. Saadanne løssagtige Forhold eksisterer ikke her i Danmark; det maa være et af det ærede Medlems raske Agitationsudtryk, der er løbet ham i Pennen ved denne Lejlighed. Statsbanerne ansøger i Henhold til Rutebilloven de vedkommende kommunale Myndigheder om at maatte overtage en Bilrute, enten fra det Tidspunkt, da den for Ruten tidligere givne Koncession er udløbet, eller inden for Koncessionstiden fra det Tidspunkt, Statsbanerne ved mindelig Overenskomst er blevet enige med den hidtidige Ejer om Rutens Overtagelse, og de kommunale Myndigheder afgør med bindende

Virkning Statsbanernes Andragende. Hvis de er indbyrdes uenige, har Ministeren Afgørelsen. Saaledes er Loven, og saaledes praktiseres den.

Det ærede Medlem siger dernæst i sin Forespørgsel, at Folketingets Dagsorden af 14. Marts d. A. forudsætter, at Statsbanernes Overtagelse af Rutebiler skulde høre op, indtil Revisionen af Rutebilloven havde fundet Sted. Dette er ganske urigtigt, og det ærede Medlem kan end ikke finde Støtte for denne Paastand i sine egne Udtalelser under Debatten den 14. Marts. Det ærede Medlem udtaler — det findes Sp. 3820 —: at efter den Dagsorden, som er stillet af det konservative Folkeparti,

„kan man, som ogsaa Ministeren var inde paa, gaa videre en Tid endnu med at lade Statsbanerne overtage Bilruter.“ Det ærede Medlem erkendte, at det kunde man altsaa efter den Dagsorden, som var fremsat, og som blev vedtaget, og det var rigtigt nok, at Ministeren, som det ærede Medlem sagde, havde været inde herpaa, for jeg havde lige i Forvejen — det findes Sp. 3818—20 —, idet jeg tiltraadte Dagsordenen, gjort Rede for, at der var Tale om at overtage flere Bilruter end dem, man allerede havde sluttet Overenskomst om, og at Statsbanerne havde adskillige Ansøgninger inde, og at Statsbanernes Ønske om at overtage i alt ca. 80 af Landets ca. 770 Ruter naturligvis, saa længe den nuværende Rutebillov gælder, vilde blive gjort gældende paa den Maade, som Loven foreskriver. Jeg kan i øvrigt, i Parentes bemærket, oplyse, at det Antal Bilruter, som Banerne mener, at de bør drive, efter en senere foretagen Revision kan nedsættes fra 80 til 69. Jeg sluttede mine Bemærkninger Sp. 3819 nederst og Sp. 3820 øverst med følgende Udtalelse:

„Jeg ønsker at sige, at naar jeg kan modtage denne Dagsorden om, at Loven revideres, gælder det jo her som alle Vegne, at saa længe den nuværende Lov løber, altsaa indtil den revideres, vil man selvfølgelig, da den efter min Opfattelse indeholder den mindst mulige Myndighed for Ministeren for offentlige Arbejder til at faa tilvejebragt et rimeligt Forhold mellem Baner og Biler, gaa frem efter Lovens Bestemmelser, indtil en ny Lov maatte vedtages.“

Jeg kan stadig henholde mig til denne Udtalelse. Naar jeg for mit Vedkommende ønsker at faa en stærkere Lov, en Lov med noget større Myndighed for Ministeren, saaledes som jeg tydeligt udtalte under Forhandlingerne, saa vilde det være fuldstændig